

مفتاح الاسم الأعظم وطريق الوصول إلى الله

*Ключът към Най-великото име
и пътя за достигане до Аллах*

от Ибр̄ох̄им Мух̄аммед ел-Бет̄т̄о̄ӯи
и Мух̄аммед Кема̄ль 'Абдулхам̄ид

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

С името на Аллах, Всемилолюбивия, Премилолюбивия

طريق الوصول إلى الله وحقيقة الاسم الأعظم وليلة القدر

Пътят за достигане до Аллах и същността на Най-великото име [ель-исму-ль-еа'зам] и на Нощта на предопределението [лейлету-ль-қадр]

Три месеца са едни от най-важните периоди от време за извършване на добрини за доближаване до Аллах: Реджеб, Шабан и Рамазан. През тях мюсюлманите трябва да се приготвят за посрещането на Нощта на предопределението – Нощта Кадр, която Аллах описва в Курана така:

﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴾

“Нощта Кадр е по-добра от хиляда месеца.” [ель-Қадр: 3] – което е осемдесет и няколко години, т.е. по-добра от целия живот. И Той ﷻ пояснява, че меляикетата [ангелите] се спускат при онези, които се готвят за нея. А също и Духът [ер-Рӯх] се спуска при тях. В това има намек, че при спускането на меляикетата [ангелите], подготвените за Нощта Кадр са заедно с пейгамберите [пророците, енбиййа'] и в тяхно присъствие, както е посочено в сура ель-Қадр и сура Фуссилет:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٢﴾ نِزْلًا مِّنْ غُفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣﴾

“Онези, които казват: “Нашият Господар е Аллах!”, после отстояват правия път [онова, което са казали], при тях се спускат меляикетата [ангелите]: “Не се страхувайте и не тъгувайте! И се радвайте на Дженнета [Рая], който ви е обещан! Ние сме вашите приятели и защитници [еўлиййа] и на този свят и на другия. Там за вас ще има каквото пожелаете и там ще намерите онова, което ви е обещано.” [Прекрасен] прием от опрощаващ и милосърден [Господар].” [Фуссилет: 30-32]

Забележете, че в думите на Аллах, изречени чрез езика на меляикетата, които се спускат при добрите хора и казват: **“Ние сме вашите приятели и защитници**

[еўлийā] **и на този свят и на другия.**” се опровергава заблудата на онези, които отхвърлят това спускане [и този разговор] още докато човек е жив и казват, че то е възможно единствено при смъртта или след съживяването. Да, обаче айета ясно очертава, че задачата на тези меляикета по време на спускането им е да служат на вярващите и да се грижат за делата им еднакво и на двата свята: **“...и на този свят и на другия.”** И на двата свята едновременно така, както е посочено в сура ель-Қадр:

﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿١﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٢﴾ تَنزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٣﴾ ﴾

“И откъде да знаеш какво е Нощта Кадр. Нощта Кадр е по-добра от хиляда месеца. През нея, с разрешение от своя Господар, се спускат меляикетата и Духът [ер-Рӯх] с всяка заповед.” [ел-Қадр: 2-4]

Това е едно от проявленията на Нощта Кадр, т.е. нощта през която се осъществява най-здравата връзка между слугата и неговия Господар, а също между слугата и меляикетата на неговия Господар.

След това, по същество Нощта Кадр идва през [месец] Рамазан, но преди нея е Нощта на молитвата [лейлету-с-саля], т.е. нощта Мирадж, през която намаза, който е връзката на творението с Твореца [връзката на слугата с неговия Господар], става задължителен. Тази нощ трябва да бъде прекарана в концентрирано и най-почистено споменаване [зикр] на Аллах ﷻ, чрез рекятите намаз, който се извършва през нея. [Защото както се споменава в хадиса на Пратеника на Аллах ﷺ: “Човек не получава нищо друго от своя намаз [молитва, саля] освен онова, което да успее да извлече от него. И знайте, че Аллах не отговаря на дуата [молбата] на нехайното и небрежно сърце.” – предаден от ет-Тирмизи.] След това [след Нощта Мирадж] е Нощта на опрощението [лейлету-ль-гуфрѓн или още лейлету-ль-берѓ’е или още – Нощта Берат], наречена така от Пратеника на Аллах ﷺ, която е нощта точно по средата на месец Шабан. След това е първата нощ от месец Рамазан. И през всяка една от тези нощи има хора, които биват избавени от Джехеннем през нея, както е разяснено в Свещения суннет. Но също така във всяка една от тези нощи има по един ключ от ключовете за намирането на Нощта Кадр, които най-често биват разкрити именно през тези нощи. Казваме най-често, защото след като Нощта Кадр е нощта през която Аллах приема дуите ни [молбите ни], оттам следва, че Аллах може да приеме молбата ни [по всяко време], както по време на [месец] Рамазан, така и извън месец Рамазан [т.е. нощта Кадр може да бъде през цялата година]. Защото приемането на дуата [отвърщането на молбата] не е ограничено до един месец от цялата година, нито пък до една определена нощ от този месец, каквато е 27-мата нощ от [месец] Рамазан. Напротив, тя бива разпределена през нощите от цялата година. Да, обаче, само онзи, който е подготвил възприятието на своята душа за нея, чрез нужните дела, с които да спечели Аллаховото задоволство и да разпространи милостта сред хората, е способен да я открие. А това става чрез изпълнението на ислямската религия,

както у самия себе си, така и у своите близки.

По тази причина сеййиди Мухйиддйн ибн ‘Арабї казва, че е виждал Нощта Кадр да бъде по време на Нощта Мирадж, а също я виждал и по време на Нощта Берат, както и през всички останали месеци на годината. Именно това е Нощта Кадр, която се отличава с приемане на молбите на праведните хора от евлиите [приятелите] на Аллах Теаля. И точно по тази причина сеййидина ибн Мес’уд رحمته, а също и някои други от сахабетата [сподвижниците] رحمته, смятат, че Нощта Кадр може да се яви във всяка една добра нощ от годината.

Какво представлява Нощта Кадр?

Тя е сила, енергия, която се разкрива в небесата, чиято светлина преминава стените на домовете ни и събужда спящите. Както предават някои хора от простолюдието на своите деца в легендите си, да се молят на Аллах, чрез следната популярна дуа: “О, Аллах, дай ми несметно богатство, и неоспорим авторитет, и безпрепятствено влизане в Дженнета!” И много други подобни на тази дуа, предавани от разказвачите на приказки.

Силата за достигане до Аллах.

Без значение по кое време се пада, то със сигурност Нощта Кадр е нощта на енергията, не във физическия смисъл на думата, а в смисъл “сила” и “способност”. И през нея всеки взема от даровете на своя господар, според размера на делата си в съответствие с Неговите слова [т.е. в съответствие с Куран-и Керим]. Т.е. тя е енергия за извършване на добри дела, която изразходваш през твоя живот, без да бъдеш непокорен [към Аллах] [без да извършваш грехове]. През нея трябва да се въздържаши от сладки храни, а също от [разсейване с] други занимания или мисли, да следиш внимателно прочетеното от Курана и да го прилагаш, та да следват делата ти четенето ти, както е пояснил Съзателя ﷻ:

﴿ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴾

“И когато го четем следвай неговото четене!” [ель-Қийама: 18]

И така продължи да бъдеш неразривно свързан с тази куранична чистота през цялата година, докато се пречистят всичките органи на твоето тяло и докато се пречиистиш от мърсотията на твоите постъпки. И така докато се намираш в това уединение [хал’е], отказвайки се от храна и всякакви странични занимания, поднеси на своята душа порция от нейната единствена храна, а именно споменаването на Аллах – зикр. Без значение дали този зикр е в твоя петкратен намаз или по време на твоя нощен намаз [қийаму-л-лейль], когато си насочен към Него ﷻ със сърцето и езика си, или по време на твоето четене на свещените Му слова [т.е. Куран-и Керим]. И така докато душата ти укрепне и се издигне, възнесение се, направи мирадж до такава степен, че да достигне своя Господар ﷻ през тази нощ [нощта Кадр], а ти самия да се превърнеш от познавачите на Аллах [‘арифун], чрез собствения си опит.

Защото душата ти се пренася там, където са мислите ти. И именно това е тайната в думите на Пратеника на Аллах ﷺ:

﴿لَيْسَ لِلْعَبْدِ مِنْ صَلَوَتِهِ إِلَّا مَا وَعَى﴾

“Единственото, което рабът получава от намаза си [молитвата си] е онази част от него, в която е бил съзнателен [за Аллах].”

И така душата ти се възнася [извършва Мирадж], възседнала твоя Бурак. А той се състои от онова, което си прочел от словата на Аллах [от Куран-и Керим] в деня, когато твоята практическа вяра [вярата съставена от дела – иман ‘амели] се изпълни до край. Т.е. когато се привържеш към повелите Му и призоваваш хората към законите му, според повеленото в айета:

﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾

“Към Него се извисява добрата дума, а доброто дело го издига.” [Фатир: 10]

И така продължаваш да се издигаш, докато достигнеш степената на директното засвидетелстване – меқом еш-шухуд – както е споменато в айета:

﴿يَتَأَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًا فَمَلَقْتَهُ﴾

“Ей, човече, ти се трудиш най-усърдно към твоя Господар и ще Го срещнеш!”

[еъ-Иншиқак: 6]

И така ти си директен свидетел на Аллах, и ти си жив, борейки се с всичко друго, заело място в сърцето ти, освен Аллах. Разбивайки идолите на забранените страсти и желания у себе си и у другите.

И така светлината на Нощта Кадр не идва през ъглите и стените [на къщата ти], а извира от твоите [добри] дела и твоето четене [на Куран-и Керим] и твоите салевати [сая и салеват значат едновременно кланяне на молитва-намаз и отравяне на благословии-салевати към Пратеника на Аллах ﷺ], преодолявайки всички прегради и ограничения. И така айетите се въздигат при Онзи, който ги е низпослал [Аллах ﷻ] заедно с твоята душа, все едно те са нейния Бурак. [Нарича се Буроқ или Берқ, което значи “Светкавица”, защото се движи със скоростта на светлината. Според предаденото от Пратеника на Аллах ﷺ в сборника на еъ-Бухорй: “Защото краката му стъпват при погледа му.”, та дори и този факт да е неизвестен на повечето хора.] И така душата ти се превръща в проводник между Него [Аллах ﷻ] и тялото ти, което ти си пречистил и излекувал чрез добри дела според Куран-и Керим. Пълноценни дела според Куран-и Керим, искрено заради Аллах ﷻ. Дела, в които няма недостатък, който е пречка за достигане [до Създателя ﷻ]. Все едно, заради пълното съответствие на делата ти с Куран-и Керим, тялото ти се е превърнало във втори [жив] Куран. И така Куранът е станал два Курана [низпосланият от Аллах ﷻ, който е първообраза и твоето тяло, което е неговото огледално отражение], Куран, повторен два пъти [написаната книга и ти самия]. А ти самият, чрез твоето тяло, се превръщаш в едно от словата на Аллах. Т.е. ти самия вече си една куранична, една божествена дума. Ти си “раббāни” – станал си “Аллахов”, подготвен да изпълниш връзката “силе” с Аллах, готов си да получиш Неговата благословия, Неговия салеват “сая, салеуāt”. Готов си Той да ти се

покаже с името си “ел-Мужиб” – Отзоваващия се – или пък с името си “еш-Шәфи” – Изцеляващия – с което да бъдеш изцелен от болестите си и ти самия да изцеляваш хората от болестите им. Или пък [да ти се покаже] с името си ел-Мутни – Обогатяващия – с което да задоволи всичките ти нужди. Или да ти се покаже с повече от едно име едновременно. [Т.е. готов си да разбереш същността и да получиш силата на тези имена, а не буквално да видиш Аллах с очите си, защото погледите са безсилни да Го видят.] По този начин ти ще реализираш силата на тези имена и милостта, намираща се в тях [както се казва в айета:]

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ﴾

“На Аллах са най-прекрасните имена, затова Го молете го чрез тях!” [ел-Еа’рōф: 180]

И така всеки взема от даровете на своя Господар според степента на искрените си дела, извършени единствено заради Него:

﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا ۖ﴾

“Той спуска вода от небето, която изпълва вадите според тяхната вместимост.” [ер-Раа’д: 17]

А това са някои от “селеватите” [благословиите, връзките] на Аллах над нас:

﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝﴾

“Той е който изпраща “селеуати” над вас, също и неговите меляикета, за да ви извади от тъмнините към светлината. И Той е милостив към вярващите.” [ел-Ехзйб:43]

﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۖ﴾

“И нищо не може да възпре даровете на твоя Господар.” [ел-Исрō: 20]

Но тези благословии “селевати” на Аллах над нас не идват безплатно, като бакшиш. Той ги дарява на онези, които се стремят да ги получат, чрез искрени дела, неопетнени от очакването на хвалби и или пък на материална и морална отплата от творенията:

﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَحْفَيْهَا لِيَجْزَىٰ كُلُّ

نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ۝ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ۝﴾

“Аз съм Аллах! Не съществува бог, освен Мен! Служи [прави ибадет] на Мен и отслужвай молитвата [прави селеват], за да ме споменавай. Наистина Часът настъпва, едвам не го скривам напълно, за да бъде въздадено на всеки според онова, което се стреми. Затова да не те отклонява от него онзи, който не вярва в него и следва страстите си и погива!” [ТōХа: 14-16]

Часът [ес-Ся’ах] не означава само Съдния ден [ел-Қиямех]. Освен Съдния ден Часът обхваща и мига на откликването на молбата [приемането на дуата], също и Нощта Кадр [лейлету-л-қадр]. Това е пояснено от сеййидина Мухаммед ﷺ: Часът идва

скрито, едва забележимо, а не идва с барабани, флейти или факли. Затова ти самия трябва да разпалиш своите дела и те да осветят пътя ти към него [към Часа], докато го намериш или пък той те намери. И докато твоите *селевати* към Аллах и Аллаховите *селевати* над теб се срещнат, като е описано в сура ел-Қамер:

﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّهِبٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدَرٍ ﴿١٢﴾ ﴾

“И разтворихме вратите на небето с проливна вода и разпукахме земята с извори и водата [от двете места – небето и земята] се срещна, както бе предопределено.” [ел-Қамер: 11-12]

Защото Аллах е светлина [казано в преносен смисъл], която обхваща Вселената с всичко в нея. А добрите ти дела са светлина, която се поражда в твоята душа и твоето същество. Тази светлина се усилява от силата на делата ти, докато възпламени физическото тяло с прозрачността си [пробие неговите предели] и двете светлини се свържат – клонът се свърже със своя корен, а прокуденият се завърне при своя дом и семейство. Това е Нощта Кадр. Нощта, в която си се свързал. Когато започнеш да черпиш своето знание от Първичния му извор [директно от Аллах] така, както спътника на Муса ﷺ [т.е. ел-Хидр ﷺ] [черпеше знание от Аллах]. Това е споменат в айета:

﴿ ءَأَتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ ﴾

“Дарихме го с милост от Нас и го научихме на знание директно от Нас.” [ел-Кехф: 65]

﴿ اللَّهُ نُورُ الْأَسْمَانَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾ ﴾

﴿ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكِّرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٦٦﴾ ﴾

“Аллах е светлината на небесата и земята. Примерът със светлината му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. А стъклото е като сияйна звезда, разпалена от благословено маслиново дърво, което не е нито източно, нито западно. Маслото му осветява дори едва докоснато от огъня. Светлина върху светлина. Аллах напътства към светлината Си, когото пожелае. И Аллах дава примери на хората. И Аллах всяко нещо знае. В домове, които Аллах е позволил да се въздигнат и да се споменава името Му в тях, там е прославян и сутрин и вечер.” [ен-Нур: 35]

Т.е. Аллах напътства към светлината Си, когото пожелае за Себе си от Своите раби. А въпросното желание се изразява в искрените дела на раба, а не в [голи] блянове и [безпочвени] мечти. А домовете, които Аллах е позволил да се въздигнат са сърцата, т.е. душите, които Го прославят [правят тесбих], тесбих, който издига към Аллах. А не става въпрос само за домовете от глина и камъни. Това е така защото твоята душа е в тебе и около теб. И когато ти споменаваш твоя Господар

[правиш зикр] нейният размер [на душата ти] се увеличава, докато обгърне тялото ти и го обхване от всичките му страни, и се изпълни нейната връзка със светлината, която обхваща небесата и земята, т.е. с Аллах [, както се казва в айета:] **“Светлина върху светлина.”** А маслото или горивото за сърцата, което ги осветява е споменаването-зикр, пояснено в думите на Всевишния: **“Споменаване, чрез което да възхваляваш [Аллах] и да се трудиш усърдно [заради Аллах] във всекидневните ти дела.”**

[Какво значи] да споменаваш твоя Господар във всекидневните ти дела? Да не мамиш, да не си мързелив, да не злоупотребяваш с положението си, да не съгрешаваш спрямо Аллах в разпределението на твоето наследство, нито пък в раздаването на подаръци в семейството си, предпочитайки момчетата пред момичетата, да не се държиш заповеднически или да бъдеш груб. По отношение на твоята молитва-намаз [салъ] това значи да не бъдеш зает с друг [да не мислиш за друг] освен твоя Господар. А по отношение на обществото означава да въздигаш повелята и словото на Аллах при всички положения, както е споменато в този кудси хадис:

﴿مَنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأْ ذَكَرْتَهُ فِي مَلَأْ خَيْرٍ مِنْهُ﴾

“Който ме спомене сред група, споменавам го сред група по-възвисена от нея!”

И колкото повече е твоето споменаване-зикр, толкова повече е твоето възвисяване. И ако ти се освободиш [от всичко] през Нощта на възнесението [Мирадж] или Нощта на избавлението [Берат], или първата нощ от [месец] Рамазан, или която и да било нощ от [месец] Рамазан или пък която и да било нощ от годината като цяло, то Аллах ще ти разкрие ключа за най-цялостното достигане [до Него] и за най-пълното отговаряне [на молитвата, на дуата]. Ще ти разкрие ключа на тайното беседване с Него и слушането на сладкото Му слово, което не свършва и никога няма да свърши. Словото, чрез което говори не със Себе си, а с хората намерили Нощта Кадр от неговите раби. И ти трябва да продължаваш да се трудиш и да се трудиш докато Го срещнеш [Аллах] в нея [Нощта Кадр], както се казва в айета:

﴿يَتَأْتِيهَا آلَانَسُّنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا فَامْلُقِيهِ﴾

“Ей, човече, ти се трудиш най-усърдно към твоя Господар и ще Го срещнеш!”

[ель-Иншиқоқ: 6]

А тази среща става или през Нощта Кадр, или в момента на напускането ти на този свят, или в Дженнета [Рая], след като си живял дълъг живот, ако си от заслужилите.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۗ أَحَدًا﴾

“Кажи: аз съм човек като вас, на който му бе разкрито, че вашия Бог е Единствения Бог. И който желае срещата със своя Господар да върши добри дела и да не съдружава никого с него!” [ель-Кехф: 110]

اسم الله الأعظم

Най-великото име на Аллах [Исмулдох ел-Еа'зам]

[Авторите на четирите сборника “Сунен” и ибн Хиббан споменават, че Пророкът ﷺ казва: “Най-великото име на Аллах, чрез което той отвърща на молбата [отговаря на дуата] е:”

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا غَنِيُّ أَنْتَ اللَّهُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

“О, Аллах, аз те моля, о, Пребогати, затова, че ти си Аллах, Единствения, Вечния, който нито ражда, нито е роден, и няма равен Нему!”

А други предават хадиси, където се споменава, че то е дуата на Йунус ﷺ:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

“**Няма бог освен Теб, пречист си ти, а аз вях от злодеите!**” [ел-Енбийя: 87]

Трети пък казват, че то е:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾

“**ЕлифЛямМим. Аллах, няма бог освен Него, Вечноживия, Вседейния!**” [Али Имрән: 1-2]

Но най-силното и правилно становище по въпроса е посочено отгук нататък.]

В твоята първа нощ Кадр Аллах ще ти разкрие своето най-велико име – *исм ел-еа'зам* – името, чрез което ще изпълни клетвата ти ако се закълнеш с него. Това име се състои от седемдесет и няколко други имена, които са разпределени в целия Куран-и Керим, а не са събрани на едно точно определено място в него.

Това разкриване [кешф] може да се случи по време на сън или под формата на вдъхновение [ильхам], докато четеш Куран:

﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

“**Не пропуснахме нищо в Книгата** [в Курана]!” [ел-Ен'ам: 38]

И всяко едно от тези [седемдесет и няколко] съставящи [най-великото име] имена има своя специфична функция, както вече споменахме. И така името чрез което Иса ﷺ лекуваше болните и съживяваше мъртвите, и създаваше птици с позволение на Аллах е в Курана. И името чрез което Сюлейман ﷺ владеше джиновете и вятъра, и птиците е в Курана. И името чрез което Мухаммед ﷺ се възнесе извън пределите на небесата, които целия свят, начело с Америка и Русия, не престава да изследва най-близките области от него, които са в пределите на Луната и Марс, и Венера, използвайки най-разнообразни технологични средства, това име също е в Курана. И името чрез което Муса ﷺ развали магията и разцепи морето също е в Курана. И всяко име дадено на пейгамбер [пророк, небѝ] се намира в Курана. Дори името чрез което Аллах прости на Адем ﷺ е в Курана. И дори името чрез което Ибрахим ﷺ стана *имам* е в Курана. Ето и самите айети [които свидетелстват за това]:

﴿ فَتَلَقَىٰ آءَادُمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ ﴾

“И Адем получи [определени] думи [келимат] от своя Господар и Той му опрости.”
[ель-Беқара: 37] Но кои са тези думи?

﴿ وَإِذْ أَبَتَلَىٰ إِبرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّتْهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴾

“И когато Ибарихм бе изпитан от своя Господар с [определени] думи [келимат], които той [Ибрахим] изпълни, [Аллах] каза: “Ще те сторя водач [имам] на хората!” [Ибрахим] каза: “А [ще сториш ли и] потомството ми?” [Аллах] каза: “Обещанието ми не важи за злодеите!”” [ель-Беқара: 124] Но кои са тези думи и какъв е техния брой? И каква е тайната на техния брой? И също каква е тайната на броя [споменат в аята]:

﴿ إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً ۙ ﴾

“Ако помолши за тяхното опрощение седемдесет пъти...” [ет-Теубе: 80] И какво ще се случи ако се превиши седемдесет? И защо Пророка ﷺ молеше за опрощение [правеше истиғфар] по седемдесет или по сто пъти на ден, както е споменато в достоверните източници? Всичко това е най-подробно разяснено в Куран-и Керим и на теб самия ще ти стане ясно защо, ако ти го четеш и реализираш прочетеното. Т.е. когато твоята природа се превърне в Куранична природа. При това положение ти ще продължиш да повтаряш скрито това име, както е посочено в аяетите:

﴿ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴾

“И споменавай твоя Господар в себе си смирено и тайно, без излишна гласност в твоите думи, сутрин и късно следобед и не бъди от нехайните!”
[ель-Еа’рф: 205]

[Бележка от английския превод на текста: Когато шейхът [авторът] казва да “четем” Куран-и Керим той набляга на факта, че ние не изговаряме само звуци, които са представени чрез букви, написани с мастило на хартия, а всъщност ние четем откровението-ўаҳй на Аллах, което се намира в самите нас и около нас. Жизненоважно е да разберем, че Куран-и Керим е спуснат под формата на звук [на глас] и нашето четене представлява ехо на този звук [и на този глас], а не [четене] на написания текст. Написаният текст сам по себе си не е откровение [не е Куран]! Загова ние трябва да четем Куран-и Керим с цялото си същество, а не само с езиците си, чак докато придобием Кураничен характер, докато самия Куран прочете нас и оформи характера ни. Ние не трябва да четем Курана като вестник [като обикновена книга], защото Пророкът ﷺ ни е известил за хора, които ще четат Куран, но той няма да преминава гърлата им и тези хора ще бъдат прокълнати от него. Първата заповед, дадена ни от Аллах е: **“Чети с името на твоя Господар, който създаде, създаде човека от окачен [съсирек]... Който научи човека на онова, което не знае!”** [Т.е. Аллах ﷻ директно учи нас хората на онова, което не знаем.] И когато седнем да четем Куран, ако не научаваме директно от Аллах онова, което не знаем, значи ние не

четем Курана истински, а чисто и просто изговаряме арабските букви.]

﴿ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴾

“И бъди търпелив в компанията на онези, които зоват своя Господар сутрините и вечерите, желаяйки Неговия лик. И не отвърщай очите си от тях, възжелавайки украсите на земния живот. И не се подчинявай на онзи, чието сърце сторихме нехайно към нашето споменаване и следва страстите си и живота му е в безпорядък!” [елъ-Кехф: 28]

И ти трябва да продължаваш така, докато ти бъде разкрито [името] според степента на твоя стремеж и бъдеш дарен с реализацията на това име. И ти трябва да продължиш тази връзка, докато ти се разкрие следващото по ред име. И така докато се изпълнят всичките думи [имена, келимāt], а ти самия се превърнеш в съвършен евлия [елъ-ўелй елъ-къямилъ] и в реализиран Хъдър [Хидр ﷺ], който вижда Арш и чува думите на Аллах, както Муса ﷺ:

﴿ إِنِّي - أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾

“Наистина аз съм Аллах – Господаря на световите!” [елъ-Қаҫас: 30]

И докато ти се разкрие да виждаш в будно състояние меляикетата [ангелите] и душите на пейгамберите [пророците, енбия] и джиновете и започнеш да ги чуваш и да се възползваш от тях, както е описано в книгите на имам елъ-Газālй ﷺ “Ихйā” и “Мишкя́т” и “елъ-Мунқиз мин ед-Даля́ль”.

Обобщение на метода за достигане до Нощта Кадр [Нощта на предопределението]

За достигане до целта има стъпки, които трябва да се извървят. Ще ги обобщим по следния начин:

1. Прочитай Куран-и Керим, за определен период от време, в два режима на четене едновременно. Първият от тях за наизустяване [хифз] и за извършване на ибадет. Това четене може да бъде гласно или тихо, според настроението ти. Вторият е тясно свързан с тренирането и възпитаването на духа и разума да бъдат съсредоточени върху значенията. При този режим на четене езикът ти не извършва движение, а сърцето ти не трябва да е заето с нищо друго, освен с четенето и с Аллах, който ти говори и те обгръща от всички страни [образно казано, а не в буквалния смисъл]. Отдай се на въздействието на онова, което четеш. Този режим на четене се нарича активно и сетивно четене. Записвай си онова, което си успял да извлечеш като смисъл от четенето [проблясъците си от четенето] в тетрадка или дневник, които винаги да стоят до твоя мусхаф. Желателно е мусхафа, от който четеш да има отстриани в своите полета разяснение на трудните думи, както е при тефсирите Желялейн или Бейдоўй или Табарй, а също и някои хадиси, свързани със значението на айетите. Желателно е също четенето в този режим да е през нощта или във

времето на сабах [от пукването на зората до изгрева на слънцето].

2. Реализирай на практика смисъла на айетите, които си успял да извлечеш по време на четенето си.

﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَبِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعُرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ تَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾

“Аллах спусна най-добрия разказ – книга пълна със [закодирани] символи [мутешабих – приказки, меселе], които са по двойки [с мъжкем – символите, които ги разясняват и разтълкуват обратно]. От нея [от буквалния ѝ прочит] настръхват кожата на онези, които се страхуват от своя Господар, а после се смекчават кожата и сърцата им при споменаването на Аллах [когато Аллах им спомене истинския смисъл на тези символи].” [ез-Зумер: 23]

Т.е. смекчават се при реализиране на разбраното от четенето.

3. Това четене и неговото реализиране да бъде през цялата година, а не само по време на [месец] Рамазан.
4. Стори за себе си поне една нощ от седмицата си, в която [да се отърсиш от всичко, да сториш халъѐ] и да се отдадеш изцяло на своя Господар, оттук до края на живота си. Избери си определено време от тази нощ за целта например, ако си жител на Кайро седем вечерта, защото това време се пада след акшам [мегриб, вечерната молитва] през цялата година. Въпроса е избраното време да е след залез и преди изгрев. Седни в това избрано време и прочети сура ел-Фātiхa [Ел-хамду лилалъхи], “Айету-ль-Курси” [Еддôху ля иляхе илля хÿ] и завършека на сура ел-Бекара [Амене-р-расÿлю]. След това прочети имената на Аллах, съдържащи се в Айету-ль-Курси, а те са [аумите]: “Еддôху ля иляхе илля хÿе-ль-хаййÿ-ль-қаййÿм.” А също и останалите имена на Аллах [Есмa ел-Хуснÿ], които си успял да запомниш от 99-те имена, споменати от Пророка [Мухаммед] ﷺ. Повтаряй всяко от тях по няколко пъти. И нека грижата ти, стремежа ти не бъде да се освободиш [от повтарянето, чрез изпълване на] броя, а грижата ти да бъде стремежа към обилния дар на Аллах за онзи, който постигне съвършенство в имената Му. По същия начин да не бъде грижата ти да се освободиш от намаза [молитвата-сaля], а да бъде грижата ти най-прекрасното ѝ изпълване, чак докато Аллах я стори кабул [приеме я от теб] и приеме дуата ти [изпълни молбата ти] в нея. Затова е необходимо при изричането на всяко име да чувстваш как Аллах те “обгръща” от всички посоки. Т.е. да свържеш [смислово] неговото име ел-Мухÿт [Обгръщащия, Обхващащия] с всяко едно друго от имената, които изричаш. И да правиш по същия начин и по време на намаз. Да осъзнаеш, че душата ти е застанала пред Всевишния, а той “обгръща” от всички страни, както теб самия, така и цялата Вселена.
5. Недей да бъдеш ангажиран от изговарянето на името и от буквите, с които е изписано. Вместо това бъди ангажиран със значението на това име, което те обхваща.

6. Това избрано от теб време [в избраната от теб нощ от седмицата] да не бъде по-малко от един час. Може да прекараш времето сам или със семейството или другарите си, но при условие да не се занимавате изобщо [да не си отвличате вниманието изобщо] един с други. Бъди убеден, че Аллах ще приеме теѓбето ти [покаянието ти] и че ще те излекува от всички болести и всички болки и че ще приеме дуата ти [молбата ти], както в това избрано от теб време, така и по време на намаза ти [молитвата ти-салѓ].
7. Недей да губиш фокус [присъствай със сърцето си] по време на намаз. Прави дуа [моли се] по време на седжде. Кланѓй хаджет намаз [салѓту-ль-хѓже, молитвата при нужда] всяка нощ, особено във времето на сухур, преди имсак.
8. Нека твоята благосклонност към сираците се умножи, защото връзката на раба с неговия Господар не може да се осъществи, нито пък да бъде стабилна, ако човек пренебрегне нуждите им [на сираците и бедняците]. Още повече, Аллах причислява хората, които не уважават и не помагат на сираците и бедняците и които не подтикват другите хора към това, към извършващите намаза от лицемерие, без значение дали кланѓт в уединение или групово [с джемаат]. Защото в сура ель-Ма'ѓн се казва:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿٢﴾ فَذَلِكِ الَّذِي يَدْعُ آلَتِيْمَ ﴿٣﴾ وَلَا يَخْضُ عَلٰى طَعَامِ الْمَسْكِيْنَ ﴿٤﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّيْنَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٧﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٨﴾ ﴾

“С името на Аллах, Всемилостивия, Премилосърдния. Видя ли онзи, който счита за лѓжа религията? Той е същият, който прогонва сирака. И който не подбужда към нахранване на бедняка. Горко [т.е. гибел и наказание] на отслужващите молитва [намаз], които са небрежни към своята молитва, [т.е. небрежни са към причините за целостта на тяхната молитва, като щедрост към сираците и бедняците и приканване на хората да бъдат щедри към тях и да им помагат. Аллах ﷻ причислява молитвата-намаз на хората, пренебрегващи този аспект от човечността, които не подбуждат другите към помощ и щедрост, за чиста показност и лицемерие, което се потвърждава от думите:] **които показничат и [признакът за тази показност е, че] **възпрепятстват помощта** [от нейната крайна цел – сираците, бедняците и подобните на тях]!”** [Следователно колкото и много ибадет да извършва човек, ако този ибадет не го прави по-добър човек и не го кара да се държи по-добре с другите хора, всичкият този ибадет е чисто лицемерие.]

В същото време зачитай своите роднински връзки и знай, че сираците или бедняците, които са твои близки имат по-голямо право над теб от онези, които не са твои роднини:

﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ﴿١﴾ قُلْ مَا أَنفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدِيْنَ وَالْأَقْرَبِيْنَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِيْنَ وَآلِنَ السَّبِيْلِ ﴿٢﴾ وَمَا تَفَعَّلُوا مِّنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيْمٌ ﴿٣﴾ ﴾

“И те питат какво да раздават. Кажу: “Каквото и добро да раздадете

то да е за двамата родители и за близките и за сираците и за бедняците. И каквото и добро да сторите Аллах го знае.” [ель-Беқара: 215]

А в хадис кудси Аллах казва:

﴿أنا الرحمن وهذه الرحم اشتقت لها اسما من اسمي فمن وصلها وصلته ومن قطعها قطعته﴾
“Аз съм Всемилостивия [ер-Рахман] и кръвното родство [рахим] е получило своето име от моето име. Затова, който го поддържа [букв. свързва] и аз го поддържам, а който го отреже [букв. прекъсва] и аз го отрязвам!”

А също и думите на Всевишния от аята:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

“И твоят Господар отреди да не се служи [да не се прави ибадет] освен на Него, а към двамата родители най-доброто [отношение]!” [ель-Исро': 23]

9. Знай, че зекятът е задължение за теб във всяко нещо, което ти носи печалба, още в деня на придобиването ѝ. А спечеленото или придобитото може да бъде от изпълняваната професия или свършена работа, или търговия, или каквато и да било хаал [позволена] печалба.

﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿١١﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٢﴾﴾

“И онези, в чието богатство има определен дял за молеция и за лишения.”
[ель-Ме'ариж: 24-25]

﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾

“И дайте полагащия се дял в деня на жътвата [прибиране на реколтата]!” [ель-Ен'ам: 141]

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾

“О, вие вярващи, раздавайте от хубавите неща, които сте придобили и от онова, което изкарваме за вас от земята!” [ель-Беқара: 267]

10. Недей да проявяваш злоба към невъдоушевените предмети и животните, по този не ще допуснеш да изпиташ злоба и към хората.
11. Чети Куран-и Керим с абдест [ʿуду'] и работи с абдест, и лягай да спиш с абдест, след като си откланял два рекята с намерението Аллах да ти разкрие доброто за теб. И цели със съня си и движението си, и покой си задоволение на Аллах и спечелване на наградата Му.
12. Когато ти се яви насън някой от аяетите [на Курана] реализирай значението му и го повтаряй много, особено ако този аяет ти е посочен от Пророка [Мухаммеда] ﷺ. И знай, че е възможно този аяет да е едно от имената на Аллах. Същото важи ако този аяет ти е прочетен от някой от добрите хора или често ти се явява насън, или пък ти самия си го прочел вследствие на вдъхновение [ильхам].
13. Хората, които вече са свързани с Аллах [ʿуәсилюн, еʿлиййа'] могат да ти бъдат от помощ. Затова компанията на такъв човек в продължение на четиридесет дни

е по-добра от извършването на ибадет поотделно в продължение на четиридесет години. Защото това е причина трудностите да бъдат улеснени за тебе, а далечните неща да се приближат до теб. Но аз знам, че този вид хора са изключително редки в наши дни:

﴿أَوْلِيَّكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾﴾

“Тези са приближените, в градините на блаженството, голяма група от първите и малцина от последните.” [ель-Уақи‘а: 11-14]

14. Също може да намериш помощ в сура ЙаСин. Затова я чети често с намерението Аллах да освети сърцето ти. Казва Пратеникът на Аллах ﷺ:

﴿لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبٌ وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَسُومُنُ قُرْآنَهَا كَتَبَ لَهُ بِقِرَاءَتِهَا الْقُرْآنَ عَشْرَ مَرَّاتٍ دُونَ يَسُومُ﴾

“Всяко нещо има сърце, а сърцето на Курана е ЙаСин. Който го прочете пише му се за прочитането му [награда колкото] прочитане на целия Куран десет пъти, но без ЙаСин.” [предаден от ет-Тирмизи] И казва също [Пратеникът на Аллах] ﷺ:

﴿قَلْبُ الْقُرْآنِ يَسُومُ رَجُلًا يَرِيدُ اللَّهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ إِلَّا غَفَرَ لَهُ أَقْرَبُهَا عَلَى مَوْتِهِ﴾

“Сърцето на Курана е ЙаСин. Всеки човек, който го прочете, стремейки се единствено към Аллах и Отвъдния дом, му се опрощава. Четете го за вашите умрели [умиращи].” [предаден от ибн Маже, ен-Неся‘и, ебу Дя‘үүд и ибн Хиббан]

15. Бъди отговорен и силен във всичките си начинания. Налагай доброто и възпирай злото. И ако ти се намираш в най-висшата степен на праведността, но изоставиш налагането [установяването, насърчаването] на доброто и възпирането на злото, Нощта Кадр ще бъде скрита за теб. Това се вижда от думите на Пророка ﷺ по отношение на изоставилите борбата [за доброто] с езика и сърцето си:

﴿وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ﴾

“След това не съществува вяра [иман] дори колкото синапено зърно!”

16. Всеки човек има своята Нощ Кадр [Нощ на предопределението], която се повтаря всеки месец или всяка година, според различните хора.
17. Прекарай свещените и празничните нощи [от ислямския календар] по същия начин. Уедини се [направи хал‘е] през по-голямата част от нощта, после поспи за 2-3 часа, после прекарай остатъка от нощта по същия начин [в ибадет]. И ние видяхме огромно благо в Нощта Мирадж и Нощта Берат, и първата нощ от месец Рамазан, която е нощта на виждането на новата месечина, а също и всички останали нощи от месец Рамазан. Това са огромни възможности, защото [наградата от] делата в тях бива многократно умножена. Също може да се натъкнеш на Възнеслия се през нощта Мирадж [нашия пейгамбер Мухамед] ﷺ и той да презареди твоята духовна батерия, за да стигнеш [до Аллах]. И във всеки месец Рамазан се умножава броя на мелякетата, отговарящи за

вдъхновението [ильхам] на хората и достигането им [уусуъ] [до Аллах], които слизат [на земята]. Същото важи и за първите девет дни от месец Шеввал, през които се намират и шестте “бели дни” [шестте дни, които говеем след месец Рамазан, за да получим наградата за непрекъснато говеене през цялата година] и за нощта на Арафе, и за двете нощи на байрямските празници, и за нощта на Ашура, и първата нощ от лунната нова година [нова година по хиджри], и нощта на рождението на пророка ни Мухаммед ﷺ [нощта на мевлид]. Освен това изложи себе си на полъха [на благословията] на шехидите [умрелите, сражавайки се по пътя на Аллах] и евлиите [еулийа, приближените раби на Аллах, приятелите на Аллах], и пейгамберите [енбийа], като посещаващ техните гробове и правиш дуа за тях. И в замяна на твоята дуа за тях Аллах ще ти отговори с много по-добро от онова, което си се молил за тях.

18. Говей в деня преди всяка от тези споменати нощи [в които ще правиш ибадет] и нека храната ти при разговяване да е растителна, като плодове и фурми, а да не е от животни [като месо] или продукт от животни [букв. което е излязло от животни]. Това не е задължително, но е най-доброто, потвърдено от практиката. А ако не говееш нека храната през деня ти също бъде растителна, като хапнеш малко в началото на деня и се въздържа от хранене и пиене в края на деня. Ако пък говееш нека разговяването ти се състои от растителна храна, а пък за заговяване може да хапнеш каквото пожелаеш, включително месо, стига да си отдал дължимото на изминалата нощ и да си получил своя дял [от Всевишния] през нея. Защото онези, които започнат нощта, хранейки се с месо и други храни, които харесват, ще бъдат възпрепятствани да стигнат [до Аллах], понеже сънят ги надвива в мнозинството от случаите.
19. Аллах може да изяви твоята проникателност [кешф] и да изпълни твоето възнесение [мирадж] и възприятие [идрак]. Или пък може [да те накара] да почувстваш това със сетивата си в будно състояние. Но може и да спусне булото Си над теб [да те възпрепятства] за определено време, та да бъде непрекъснато твоето усилие [иджитхад] и да се умножи твоето споменаване [зикр], за да достигнеш до Него след това изморително изпитание:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَأُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

“И със сигурност ще ви изпитаме с част от страха и глада и със съкращаване на богатствата и душите и плодовете. И зарадвай търпеливите, които застигне ли ги нещастие [от тези споменати] казват: “Ние сме за Аллах и при него се завръщаме!” [Т.е. споменават Аллах много, при всяко положение.] **Над тях има благословиш [салеуат, салевати] от техния Господар и милост [рахмет]. И те са напътените.** [Т.е. това продължително, изморително изпитание премахва греховете ти и те пречиства за да стигнеш до Аллах.]” [ель-

20. Когато искаш нещо от Аллах или кланяш Хаджет намаз [Салат ель-Хаже, молитвата при нужда] придружи това със садака [милостиня], която да дадеш на сирак или бедняк [, както се споменава в айета]:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُؤُنُكُمْ صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرٌ﴾

“О, вие вярващи, когато говорите тайно с Пратеника, дайте садака [милостиня] преди вашия разговор! Това е най-доброто и най-чистото за вас!” [ель-Мужадиле: 12] А какво остава щом сме решили да говорим с Аллах, Господаря на Пратеника ﷺ?!

По същия начин ако почувстваш пауза [период на прекъсване] в твоята решителност или че си извършил прегрешение бързай да пречистиш душата си чрез говеене [оруч, саъм] и садака [милостиня] [,както се посочва в айета]:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾

“Взemi от богатствата им милостиня [садака], чрез която да ги пречистиш и измиеш [от греховете]. И ги благослови [отпрати салеват към тях], защото твоята благословия е покой за тях!” [ет-Теубе: 103]

21. Нощта Кадр ще се вдигне от теб [ще си отиде], ако ти се молиш за нещо земно. Молбата ти може и да бъде изпълнена, но цената за това ще бъде възпрепятстването ти от достигане [до Аллах]. А се равнява на Дженнета, от който бе прогонен баща ти Адем ﷺ, заради неподчинението му. И за да спечелиш повторно този изгубен Дженнет добрините ти трябва да бъдат искрени, единствено заради Аллах, пречистени от всякакъв вид съучастничество и съдружаване [с Аллах – ширк], пречистени от съучастничеството и съдружаването на любовта по високото положение сред хората [което е по-груба форма на ширк] или съучастничеството и съдружаването на [желанието за] награда за извършения ибадет под формата висока степен [в духовната йерархия, което е по-фина степен на ширк] и т.н. [Т.е. за най-приближените раби на Аллах, дори и желанието за награда от Аллах се явява ширк, защото те трябва да желаят единствено самия Аллах ﷻ.] Която и да било от тези форми на ширк ще те възпрепятствува да достигнеш Аллах.

По тази причина Нощта Кадр, която е само една нощ и за която си се готвил непрестанно, чрез усърдни добрини и говеене [въздържане от храна и] от всички прегрешения в продължение на цялата година и на целия ти живот е по-добра от целия живот на твоя баща Адем ﷺ след излизането му от Дженнета и по-добра от който и да било живот, който не е успял да си възвърне изгубения Дженнет Фирдеус:

﴿لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ سَهْرٍ ﴿١٩٧﴾ تَنزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿١٩٨﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿١٩٩﴾﴾

“Нощта Кадр [Нощта на предопределението] е по-добра от хиляда месеца. В

нея ангелите [меляикетата] и духът [ер-рух] спускат с позволението на техния Господар [по нещо] от всяка заповед. Тя е мир [селям] до настъпването на зората [федрж].” [ель-Қадр: 3-5]

22. Всеки човек има способността да намери Нощта Кадр, стига да се подготви за нея със [стремеж към] съвършенство в делата си, които да го доведат до нея:

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ﴾

“И Аллах няма да погуби вашето доверие [няма да унищожи вашата вяра - йман в Него]!” [ель-Беқара: 143]

﴿ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴾

“Наистина Часът настъпва, едвам не го скривам напълно, за да бъде въздадено на всеки според онова, което се стреми.” [ТōХа: 15]

Следователно тя [Нощта Кадр] не е нещо специфично за едни хора вместо други, нито за една етнос вместо друга:

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ﴾

“Онези, които извършват добрините по най-прекрасен начин, ще получат най-прекрасното [в отплата] и отгоре на това. И лицата им няма да бъдат покрити с [мръсен] прах, нито [ще бъдат засегнати от] унижение.” [Йунус: 26]

﴿ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنَكُمْ ﴾

“Най-благородният от вас при Аллах е най-предпазливият [по отношение на Аллах]!” [ель-Хужурот: 13]

Това са хората постигнали реализация [при Аллах]. Всеки от тях според степента на делата си и [степента на] искреността си взема от даровете на своя Господар:

﴿ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴾

“И нищо не може да възпре даровете на твоя Господар.” [ель-Исро: 20]

